

РЕШЕНИЕ

№ 1129

гр. Варна, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Христова
като разглежда докладваното от Моника Жекова Гражданско дело № 20213110113870 по описа за 2021 година

За да се произнесе, взе предвид следното :

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, депозирана на 24.09.2021 г. във ВРС от ищцовото дружество „Е. П. П.“ АД, ЕИК ***, чрез юрисконсулт Н. И. против ответницата СН. АТ. Н., ЕГН *****, с адрес ***.

Отправеното до съда искане, след надлежно уточнение на исковата молба, е да бъде постановено Решение, по силата на което да бъде прието за установено в отношенията между страните, че в полза на ищцовото дружество съществуват паричните вземания за които заповедния съд по частно гр.дело № 8903/2021 описа на РС Варна, 42 състав е издал Заповед № 2786/22.06.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в полза на заявителя и против длъжника, а именно: СУМАТА от 381,72 лв. представляваща главница за потребена и незаплатена ел.енергия за обект с аб.№ *** и кл.№ ***, с адрес на потребление : *** по издадени фактури за периода от 20.07.2020 г. до 19.03.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 18.06.2021 г. до окончателното плащане на задължението, СУМАТА от 17,14 лв. представляваща мораторна лихва върху главницата, начислена от 10.08.2020 г. до 04.06.2021 г.

Обективизирано е искане в полза на ищцовото дружество да бъдат присъдени **сторените съдебно - деловодни разноски**, включително и да бъде определено юрисконсултско възнаграждение.

Ищцовата страна основава исковата си молба на следните твърдяни право релевантни факти и обстоятелства:

В исковата молба се твърди, че отв. С.Н. е клиент на „Е. П. П.“ АД, с кл. номер *** във връзка с продажба на ел.енергия за обект на потребление , заведен с абонатен номер *** в **. Тези облигационни отношения се регламентирали от ОУ на договорите за продажба на ел.енергия на *** АД и ОУ за продажба на ел.енергия на „Е. П. П.“ АД , приети на осн.чл. 98 а от Закона за енергетиката, одобрени от ДКЕВР /КЕВР към момента/.

Съгласно чл.17, т.2 от ОУ на ДПЕЕ на „****“ АД се твърди в исковата молба, приложими към момента, твърди ищцовото дружество, че потребителят се задължавал да заплаща стойността на използваната в имота ел.енергия в сроковете и по начина, определен от общите условия. Сроковете били регламентирани в чл. 26 от ОУ на ДПЕЕ, а в ал. 6 било изрично посочено, че потребителя се считал за надлежно уведомен, че дължи плащане на използваната ел.енергия в посочените срокове, независимо дали получил предварително писмено уведомление за размера на задължението. При това положение, пояснява ищцовата страна, потребителят изпадал в забава след настъпване на падежа на съответната фактура, без да е необходимо изпращане на изрична покана за заплащане на дължимите суми.

На следващо място в исковата си молба ищцовата страна се позовава на нормата на чл. 38 от ОУ ДПЕЕ, съгласно която потребител, който не изпълни задължението си за плащане в срок на дължими суми към „Е. П. П.“ АД, дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден.

Предвид гореизложеното, сочи „Е. П. П.“ АД, че депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, вр. чл. 107 от Закона за енергетиката срещу **СН. АТ. Н., в резултат на което** било образувано **ч.гр.д. № 8903/ 2021г.** по описа на Районен съд - гр. Варна. Към момента на подаване на заявлението, отв. Н. в качеството ѝ на потребител на ел.енергия имала неплатени задължения към ищцовата страна в размер на 398,86 лв., за обект на потребление на адрес ***, заведен при ищеца с посочените и по-горе кл. и аб.номера. Сумата от 398,86 лв. представлявала сбора на главници - задължения на ответницата по издадени от ищцовата страна фактури в периода от 20. 07.2020 - 19.03.2021 г., както и мораторна лихва от общо 17,14лв. върху главницата върху всяка фактура от падежа ѝ до 4.6.2021 г., посочени в извлечение от сметка на абоната и вписани в табличен вид на страница втора от исковата молба.

Изрично е посочено в исковата молба, че в заповедното производство заявителя -сега ищец е платил 2 % държавна такса и след получаване на указанията на съда по чл. 415 ГПК и в срок предявява специалния си положителен установителен иск за установяване със СПН съществуването на паричните вземания, за които заповедния съд е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК.

С оглед установяване на твърдените в исковата молба факти и обстоятелства, ищцовото дружество е направило и доказателствени искания .

Исковият съд е констатирал редовност на исковата молба, като е разпоредил връчване на преписа по реда на чл. 131 ГПК.

След преценка на наличието на предпоставките на чл. 47, ал. 6 ГПК, с Определение № 8372/07.12.2021 г.исковият съд е взел решение за предоставяне на правна помощ на ОТВЕТНИКА СН. АТ. Н., ЕГН *****, с адрес ***,по предявената искова претенция с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД, чрез оказване на процесуално представителство по гр. дело № 13870/2021 г. по описа на Варненски районен съд, ХЛП-ри състав, на основание чл. 47, ал.6 от ГПК. С посочения съдебен акт ВРС е определил депозит в размер на 300,00 лева (триста лева) ВНОСИМ от ищцовата страна по сметка на РС Варна за назначаване на особен представител на ответника в едноседмичен срок, считано от получаване на преписа от Определението, а след внасяне на депозита и отправяне на Искане до АС при ВАК, съдът е назначил в качество на особен представител на ответницата адвокат П. М. от ВАК.

В срока по чл. 131 ГПК адв. П. М., със съдебен адрес: ***, в качеството му на **особен представител на СН. АТ. Н.,** ЕГН *****, с адрес *** е депозирал отговор на исковата молба.В отговора на искова молба адв. М. по предявения срещу СН. АТ. Н. иск от „Е. П. П.“АД с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК, с отправено искане да бъде прието за установено, че ответницата дължи заплащането на сума в размер на **381,72 лв.,** представляваща незаплатена сбор от главниците по приложени към исковата молба фактури, издадени през периода 20.07.2020г. -19.03.2021г. за потребената в процесния имот електроенергия, както и на лихва за забава върху същите в размер на **17,14 лв.,** ведно със законната лихва върху вземанията, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК, **особеният представител на ответницата намира предявения иск за допустим.** Предвид качеството на адв.М. на особен

представител, защитаващ в максимална степен интересите на ответницата Н., същият заявява **становище за неоснователност и недоказаност на иска, към момента на депозиране на отговора на искова молба.**

Съображенията на особения представител на ответницата за неоснователност на иска са следните: **1.** С оглед специалната процесуална легитимация на особения представител, а и обяснимата липса на всякаква информация по казуса, адв.М. **оспорва всички релевирани в исковата молба фактически твърдения.**

Оспорва **верността** на приложените фактури, на извлечение от сметка към 04.06.2021г., справка за потреблението към 24.08.2021г., както и на „Извлечение фактури и плащания за период“ от същата дата. Посочените писмени доказателства, сочи адв. М., че представляват **частни документи**, съставени едностранно от енергийното дружество, неносещи подписа на насрещната страна и удостоверяващи положителни за издателя им обстоятелства. По тази причина същите не се ползвали с материална доказателствена сила. Към настоящия момент, твърди особения представител на ответницата, че не било удостоверено наличието и на изискуемите предпоставки за прилагане на чл. 182 от ГПК.

Въпросът за разпределението на доказателствената тежест при направеното оспорване, подчертава адв.М., че е решаван еднозначно от съдилищата (в този смисъл препраща към мотивите на Решение № 187/24.01.2013г. по т.д. № 436/2012г. на ВКС, Второ т.о.). Т.е. достоверността им, както и доказателствената им стойност не можело да бъде потвърдена посредством поисканата съдебно-икономическа експертиза, тъй като същата щяла да се базира именно на надлежно оспорените частни документи. В действителност, за удостоверяване основателността на предявената претенция, не отрича адв.М., че следва да бъдат установени фактическите основания за начисляване на търсените суми - че е било потребено именно посоченото количество ел. енергия в процесния имот, измерено с изправно и метрологично годно средство за търговско измерване. До изпълнение на това условие, обобщава особения представител на ответницата, че така предявеният иск се явявал недоказан, включително и по своя размер. На основание гореизложеното, ответницата чрез надлежно назначения й особен представител моли съда да отхвърли предявените от „Е. П. П.“ АД против СН. АТ. Н. искиви претенции като неоснователни. В случай, че са налице предпоставките на чл. 238, ал. 2 от ГПК, особеният представител на ответницата отправя искането ВРС да прекрати производството. В случай, че особения представител на ответницата не се яви в първото съдебно заседание, моли делото да бъде разгледано в негово отсъствие, като му бъде дадена възможност да изрази становище по евентуално направените от насрещната страна доказателствени искания, както и да предприеме съответните адекватни процесуални действия. В случай, че претендираното от насрещната страна адвокатско или юрисконсултско възнаграждение е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, адв. М. моли същото да бъде редуцирано до минималните размери, предвидени в Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения или съответно в Наредба за заплащането на правната помощ. В срока по чл. 131 ГПК отв. Н. чрез адв.М. е изразила становище и по **доказателствените искания** на ищцовата страна, като са направени и допълнителни искания за събиране на доказателства.

В проведеното по делото открито съдебно заседание от 29.03.2022 г. ищцовото дружество не изпраща представител, но в молба от 28.03.2022 г. поддържа становище за основателност и доказаност на иска, желае уважаване на иска ведно с присъждане на сторените по делото съдебно – деловодни разходи.

В същото съдебно заседание адв.П.М. от ВАК, в качество на особен процесуален представител на ответницата, поддържа възражението си за непроведено пълно и главно доказване. В отговора на исковата молба, сочи адв.М., че е цитирал задължителна съдебна практика относно доказателствената стойност на оспорените справки и счетоводни извлечения, подчертава, че на ищеца коректно била указана доказателствената тежест, но същият според ответната страна не предприел необходимите процесуални действия да удостовери по безспорен начин, че посоченото количество действително е било доставено през процесния период. На тези съображения адв.М. моли съда да отхвърли предявените от „Е. П. П.“ АД против С.Н. искиви претенции като неоснователни. Обективизирано е искане от особения

представител на ответницата да му бъде издаден РКО.

СЪДЪТ, въз основа на твърденията и доводите на страните, събраните доказателства ценени в съвкупност и по вътрешно убеждение, съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното :

От приобщеното по настоящото исково производство като писмено доказателство **частно гражданско дело № 8903 / 2021 г.по описа на Варненски районен съд, XLII-ри състав** безспорно се установява и изяснява, че на 18.06.2021г., във ВРС е било депозирано заявление по чл. 410 ГПК от „Е. П. П.” АД против длъжника С.Н. АТ. Н. от гр. Варна.

Видно от материалите по заповедното производство, ВРС, XLII-ри състав, по частно гр. дело № 8903/ 2021г. въз основа на Разпореждане №7960/22.06.2021 е издал в полза на заявителя Заповед № 2786/22.06.2021 г.за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК. От приложената на лист 24-ти по заповедното дело Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, се установява, че заповедният съд е разпоредил **длъжникът С.Н. да заплати на кредитора „Е. П. П.” АД, ЕИК *****, исковите суми, вписани по идентичен начин и в петитума на специалния положителен установителен иск , за потребена ел. енергия за обекта на потребление на ел. енергия , ведно със сторените от заявителя разноски от общо 75 лв. от които 25 лв. за заплатена д.т. и 50 лв. дължимо юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал.1 и ал. 8 ГПК .От приобщените по заповедното дело останали писмени доказателства се установява по несъмнен начин,че заповедта за изпълнение е била връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал.5 ГПК, както и че заповедният съд е дал указания на заявителя за възможността да предяви в 1 месечен срок специалния си положителен установителен иск, респ. и последиците от непредставяне на доказателства за предявен иск. На последно място от заповедното дело се констатира, а и не е и спорно, че искът предявен от ищцовото дружество против ответника е заведен в рамките на преклузивния срок, което обуславя извода за допустимост на исковото производство.

За пълното изясняване на фактическата страна по спора, в настоящото исково производство с **а събрани писмени доказателства** - представените с исковата молба заверени копия на :извлечение от сметка към 04.06.2021 г. за клиент на „Е. П. П.“ АД с клиентски № ****, аб.№ ***; фактура № *****/21.12.2020 г.; фактура № 0306103999/19.03.2021г.; фактура № 0299159864/21.09.2020 г.; фактура № *****/20.01.2021 г.; фактура № *****/20.07.2020 г.; фактура № 0300717092/20.10.2020 г.; фактура № 0305195533/18.02.2021 г.; фактура № 0297981757/19.08.2020 г.; справка за потреблението през последните 12/24/36 м към дата 24.08.2021 г. за клиент с клиентски № ***; извлечение за фактури и плащания за период към дата 24.08.2021 г. за клиент с клиентски № ***; Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Е. П. П.“АД; Решение № ОУ-061/07.11.2007 г. на ДКЕВР, ведно с публикации във вестник.

Допълнително по делото на лист 89 – 92 е приобщена и писмена молба с вх.рег.№ 9389/11.02.2022 г. от третото неучастващо лице „*** АД, с която се представя **техническото досие на СТИ** - заверени копия на: удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 03.07.4026; протоколи от последваща метрологична проверка на СИ към заявка № 175/17.03.2017 г.

За пълното изясняване на фактическата страна по спора по делото са допуснати и изготвени необходимите **съдебно – счетоводна експертиза**, изготвена от вещото лице М. П. Ив. от дата 02.03.2022 г., експертиза, която както и вещото лице е обяснило при разпита, че е била изготвена на база писмена справка от счетоводството на ищеца и актуалните показания на електромера, също представени на вещото лице само в писмен вид от „*** „ АД .

От съвкупния и поотделен анализ на всички **писмени доказателства** съдът приема за безспорно установено и доказано, че ответницата С.Н. за исковия период от време е имала качество **потребител** на ел.енергия за битови нужди, намирала се е в договорна връзка с ищцовото дружество за продажба и доставка на ел.енергия за обект на потребление находящ се в ***,като ел.енергията е била отчитана при ищеца по партида с абонатен номер *** и кл. № *** .

Представените от ищцовата страна писмени доказателства с исковата молба съдържат отбелязване на титуляра на партидата, водена при Е. П. П. АД – СН. АТ. Н., абонатен и клиентски номер , посочване на обекта на потребление на ел.енергия – *** , вкл.и номера на СТИ / електромер / чрез който е била отчитана потребяваната ел.енергия № 119010606432003.

Отделно от горното, от приобщените по делото на л. от 89 до 92 заверени за вярност с оригинала копия на документи, представени по реда на чл.192 ГПК от трето на спора лице – „****“ АД се установява, че СТИ обслужващо обекта на потребление на ел.енергия е от одобрен тип, както и че въз основа на Заявка № 175/17.03.2017 г. е преминало последваща метрологична проверка, резултатите от която са обективирани в **Протокол № 11956р-Е-13/23.07.2017г., респективно отговаря на изискванията на ЗИ.**

От приобщеното по делото на л. 5 – ти заверено за вярност с оригинала копие на **Извлечение от сметка** към 04.06.2021 г. по партидата, водена при ищцовото дружество на името на отв. Сн. Н. за кл. № *** , аб. № *** , за обекта на потребление находящ се в *** се установява , че за периода от 20.07.2020 г. до 19.03.2021 г. към ответницата от страна на ищцовото дружество са били издадени осем данъчни фактури, на стойност от 381,72лв. за главници и 17,14лв. лихви за забава към 04.06.2021 г. или общо сумата от 398,86 лв. Заверени за вярност с оригинала копия на всяка от осемте данъчни фактури са приобщени по делото на листи от 6 до 13 вкл., на л.14 е приложена справка за потреблението на абоната, а на л. 15 и 16 заверено за вярност с оригинала копие на извлечение за фактури и плащания на абоната към дата 24.08.2021 г.

При извършеното от настоящия съдебен състав сравнение на оспорените от ответницата частни документи представени от ищцовата страна с исковата молба, се установява идентичност на вписаните като неплатени задължения за потребена ел.енергия в извлечението от сметката на абоната с данните за издадени и неплатени фактури .

За пълното изясняване на фактическата страна на спора по делото е изготвена и приобщена съдебно –счетоводна експертиза, възложена на в.л. М.И. .

От заключението на в.л.М.И. / л.98/ се установява, че по фактури , издадени в периода от 20.07.2020 г. до 19.03.2021 г. за консумирана ел.енергия за обект на потребление, заведен с абонатен номер *** , находящ се на адрес *** съществуват просрочени, неплатени задължения от страна на ответника към „Е. П. П. „ АД от общо 366,86 лв., в т.ч. 381,72 лв. главница, 17,14 лв. мораторна лихва към 4.6.2021 г., както и че количествата ел.енергия по процесните фактури са устойчивостени съобразно утвърдените от КЕВР цени за съответния период.

На база предоставената на в.л. писмена справка от ищцовото дружество, в.л. е дало заключение че показанията на монтирания на обекта електромер към 14.1.2022 г. е 16360 .

Предвид така установеното от фактическата обстановка, съдът прави следните изводи от ПРАВНА СТРАНА : Предявеният от „Е. П. П., АД специален положителен установителен иск е с правна квалификация чл.422, ал.1, вр.с чл.415, ал.1 ГПК и чл.86, ал.1 ЗЗД, заявен при наличие на правен интерес – установяване със СПН съществуването на паричните вземания за главници, мораторни лихви,законна лихва за потребена и неплатена от ответницата ел. енергия, за които в полза на енергийното дружество в заповедното производство е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, връчена на ответницата при условията на чл. 47, ал.5 ГПК . Поради допустимостта на иска съдът следва да разгледа спора по същество. Приемайки иска за допустим, при липсата на отрицателни процесуални предпоставки, съдът намира,че следва да се произнесе по същество на спора.

При така предявеният специален положителен установителен иск с **правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ГПК** следва да бъде посочено, че с окончателния доклад по делото съдът е разпределил тежестта на доказване между страните, като на първо място, съгласно нормата на **чл. 154 ГПК съдът е обявил на страните, че всяка страна в процеса следва да установи и докаже фактите и обстоятелствата от които черпи за себе си положителни права.** В тежест на ищеца по делото с доклада по делото съдът е възложил да установи и докаже че между ищцовото дружество и ответницата за исковия период е имало сключен валиден договор за продажба и доставка на ел. енергия за обекта на потребление в гр. Варна, ползван от ответницата, с абонатен и кл. номер посочени по-горе, респективно че договорът е сключен при действието на ОУ на ДПЕЕ. В тежест на същата страна исковият съд е възложил да установи и докаже при условията на пълно и главно доказване, че за исковия период от време ответницата е била потребител на ел. енергия, ел. енергия която ѝ е била доставяна на посочения в петитума на искова молба адрес, представляващ обект на потребление на ел. енергия; че е доставил на ответника Сн. Н. - абонат точно количеството ел. енергия, за което са били издадени първичните счетоводни документи за исковия период, т.е. че е изпълнил точно задължението си по договора. В тежест на ищеца е било възложено още и да установи и докаже, че във връзка с това облигационно правоотношение е била издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в полза на кредитора - ищец, че е спазен срока по чл. 415 ГПК, съгласно указанията на заповедния съд за предявяване на иска с **правно осн. чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК**; че налице ликвидно и изискуемо вземане в посочените в петитума на исковата молба размери и основание; че отв. Н. е изпаднала в забава и че е налице фактическия състав на чл. 79, ал. 1 ЗЗД, поради което е и инициатирано производството по чл. 410 ГПК. По същество на спора с оглед релевираните възражения в срока по чл. 131 ГПК, съдът Е УКАЗАЛ уна ищцовото дружество че следва да установи и докаже **верността на вписванията в оспорените частни документи**, че ел. енергията е била доставяна и отчитана на адреса на потребление за исковия период през СТИ, годно да отчита потреблението на абоната. В тежест на ответната страна в случай, че ищецът докаже горните факти и обстоятелства, **СЪДЪТ Е ВЪЗЛОЖИЛ** да установи и докаже, че са заплатени претендираните суми при настъпване на падежите, да оспори твърденията свързани със съществуването на облигационна връзка между Сн. Н. и „Е. П. П.“ АД за исковия период. В тежест на отв. Н. исковият съд е възложил да докаже възраженията си наведени в отговора на искова молба, имащи правоизключващ характер. Съдът изрично е обявил с доклада по делото на страните, че отрицателните факти съгласно задължителната съдебна практика не подлежат на доказване, поради което и за доказване на възраженията си следва да се позоват на положителни факти и или обстоятелства. С доклада по делото съдът не е отделил по реда на чл. 146 ал. 1 т. 4 и т. 5 ГПК безспорни факти и обстоятелства, но е указал на ищеца, че не сочи доказателства затова СТИ да е било годно към исковия период да отчита потреблението на ел. енергия.

При така разпределената тежест на доказване, **съдът намира, че по същество на спора от съвкупния и поотделен анализ на събраните по делото писмени доказателства, заключението на вещото лице по допуснатата Съдебно - счетоводна експертизи (кредитирано напълно и като обективно и като компетентно) се извежда извод, че ищцовото дружество и ответницата се намират в договорна връзка с предмет доставка и продажба на ел. енергия за обекта на потребление находящ се в ***, като потребяваната от ответницата ел. енергия се отчита при ищцовото дружество по партида водена на името на ответницата с абонатен номер *** и клиентски № ***.** Именно на база договора за доставка на ел. енергия сключен между страните при

действието на ОБЩИ УСЛОВИЯ, приложени по делото, а и съгласно нормите на чл.183 и 200 ТЗ ответницата като потребител на ел. енергия има задължението да заплаща на ищцовата страна цената на потребната от нея ел. енергия. В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВКС .

Следва да бъде отчетено още, че формално особеният представител на ответницата не е оспорил наличието на валидна облигационна връзка между страните нито качеството потребител на ответницата, а и всички писмени доказателства ангажирани от ищцовата страна обосновават извода че е доказано наличието на договор за доставка и продажба на ел.енергия между страните,за който договор за приложими както Общите условия , така и разпоредбите на ЗЗД . Анализът на заключението на вещото лице по допусната ССЧЕ ведно с представеното от третото на спора лице писмено доказателство –протокол от последваща метрологична проверка мотивират съда за изведе извода, че електромерът отчитал потребената от ответницата ел.енергия е изправно и метрологично годно средство за търговско измерване .

Спор по делото няма и липсват както твърдения, така и индиции затова начислените на ответницата суми за потребена ел.енергия по приобщените по делото като заверени за вярност с оригинала копия на осем първични документа да е цена различна от цената на реално потребена , но неплатена ел.енергия. В спора отнесен към исковия съд ищцовата страна е твърдяла, така както и в заповедното производство че исковите суми представляват цената на доставена на абоната и ответник по иска ел.енергия , а не „корекционна процедура,,.Анализа направен от съда в съвкупност и поотделно на приобщените по делото и ангажирани от ищцовото дружество писмени доказателства, мотивира исковия съд да изведе извод за пълна доказаност и основателност на предявените в условията на обективно кумулативно съединяване специални положителни установителни искове , респективно следва да бъде поставен съдебен акт по същество на спора, по силата на който да бъде прието за установено със СПН, че ответницата дължи на ищцовото дружество сумите, за които е била издадена Заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 8903/2021 г., по описа на ВРС, 42 състав: СУМАТА от **381,72** лв. представляваща главница за потребена и незаплатена ел.енергия за обект с аб.№ *** и кл.№ ***, с адрес на потребление : ***** по издадени фактури за периода от 20.07.2020 г. до 19.03.2021 г., ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 18.06.2021 г. до окончателното плащане на задължението, СУМАТА от **17,14** лв. представляваща мораторна лихва върху главницата, начислена от 10.08.2020 г. до 04.06.2021 г.Този извод исковият съд прави след като установи пълна идентичност на счетоводните записвания при *** АД за исковия период със заключението на в.л. И. досежно размерите и периодите на всяко едно непогасено чрез плащане парично вземане за потребена ел.енергия.Отделно от горното по делото е доказано по несъмнен начин, че електромерът обслужващ адреса на потребление на ел.енергия е годно СТИ да измерва и отчита потребената от абоната ел.енергия , респективно ищцовата страна е провела пълно и главно доказване и на основанието и на размера на исковите си .

Досежно направеното оспорване на представените по делото частни документи, ВРС намира, че това оспорване не разколебава тяхната доказателствена стойност ,т.к. от една страна е установено и доказано,че паричните вземания са цена на реално доставена и потребена ел.енергия, от друга че СТИ е метрологично годно, преминало по надлежния ред проверка.Липсват ангажирани от ответницата доказателства посредством които съдът да приеме,че основанието и или размерите на предявените искове са останали недоказани. В общение исковият съд приема предявените искове с правно осн. чл.422 ГПК за доказани и по основание и по размер, а възраженията на ответницата неизправност на СТИ, недоставено количество ел. енергия за

останали напълно недоказани. По делото не са ангажирани от ответницата и никакви доказателства за погасяване било то частично или пълно на дължимите парични вземания чрез плащане, поради което и съдът уважава изцяло предявения иск ведно с правните последици от това – присъждане на законна лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта по чл. 410 ГПК и сторените в заповедното и в исковото производство съдебно – деловодни разноски съгласно чл. 78, ал.1 и ал. 8 ГПК .

Видно от лист 87 , в представения от ищцовата страна списък на разноски по чл. 80 ГПК, ищcovото дружество претендира съдебно – деловодни разноски в заповедното производство от общо 75,00лв. – така както са били присъдени и в заповедта по чл.410 ГПК, представляващи сбора от внесената д.т. от 25,00 лв. и минималното юрисконсултско възнаграждение от 50,00 лв. В исковото производство ищcovата страна претендира разноски, както следва :75,00 лв. за довнесена д.т , 100 лв. юрисконсултско възнаграждение , 300,00 лв. депозит за назначаване на особен представител, 150 лв. депозит за ССЧЕ ,общо – общо сумата от 625,00лв. Разноските от общо 625,00лв. сторени от ищcovата страна в исковото производство като доказани по основание и размери искивият съд присъжда в полза на ищеца на осн. чл. 78, ал.1 и ал. 8 ГПК, като счита и че дължимото се юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. е съобразено с императивната норма на чл. 78 , ал. 8 ГПК и НЗПП.

На последно място ВРС следва да разпорежи и издаване на РКО в полза на особения представител на ответницата, т.к. възнаграждението за особен представител е винаги дължимо а и за извършената от особения представител защита депозита в размер на 300,00 лв. е бил предварително определен съгл. чл. 47, ал.6 ГПК и Наредба 1 /2004 г. за МРАВ и внесен от „*** „АД .

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните – ищcovото дружество „Е. П. П.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Пл. С., Я. Д., Д. Д., чрез процесуален представител юрисконсулт Н. И. и ответницата СН. АТ. Н., ЕГН *****, с адрес ***, че в полза на ищcovото дружество „Е. П. П.“ АД, ЕИК *** съществуват паричните вземания, за които заповедния съд по частно гр.дело № 8903/2021 описа на РС Варна, 42 състав е издал Заповед № 2786/22.06.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в полза на заявителя и против длъжника- СН. АТ. Н., ЕГН *****, а именно: **СУМАТА от 381,72лв.** представляваща главница за потребена и незаплатена ел.енергия за обект с аб.№ *** и кл.№ **, с адрес на потребление : *** по издадени фактури за периода от 20.07.2020 г. до 19.03.2021 г., ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - **18.06.2021 г.** до окончателното плащане на задължението, **СУМАТА от 17,14лв.** представляваща мораторна лихва върху главницата, начислена от 10.08.2020 г. до 04.06.2021 г.,на основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК и чл.86, ал. 1 ЗЗД.

ОСЪЖДА ответницата СН. АТ. Н., ЕГН *****, с адрес *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ищcovото дружество „Е. П. П.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Пл. С., Я. Д., Д. Д., чрез процесуален представител юрисконсулт Н. И.,

СУМАТА от общо 75,00 лв. (седемдесет и пет лева) – представляваща сторените от ищцовото дружество **съдебно - деловодни разноси** в заповедното производство – частно гр. дело №8903/2021г., по описа на ВРС, 42 състав, **както и СУМАТА от 625,00 лв .** (шестстотин двадесет и пет лева) – представляваща сторените от ищцовата страна **съдебно-деловодни разноси** в исковото производство пред настоящата инстанция, **на основание чл.78,ал.1 и 8 ГПК.**

РАЗПОРЕЖДА издаване на **РКО за сумата от 300,00 лв.** (триста лева) в полза на адв. П. М. от ВАК за осъществено процесуално представителство на отв.Сн. Н. в настоящото исково производство от внесения за целта депозит и съгласно чл.47, ал.6 ГПК.

Разпореждането за издаване на РКО не подлежи на обжалване.

Разпорежда уведомяване на адв.П.М. за издаването на РКО .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с **ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА** в **ДВУСЕДМИЧЕН СРОК** от връчването му страните пред Варненски окръжен съд.

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители.

Съдия при Районен съд – Варна: _____